

ELEKTRO MARIBOR

*Interni informacijski list
podjetja Elektro Maribor,
podjetja za distribucijo
električne energije, d.d.*

4/08

infotok

Namenjeno:

Odprli smo novo RTP Koroška vrata

Pridobitev standarda
OHSAS 18001

Predstavili smo se na 46. Med-
narodnem kmetijsko-živilskem
sejmu v Gornji Radgoni

Glavno skladišče
Elektra Maribor na
vrhu Triglava

Vsebina

- 2 Jubilejne nagrade
- 3 Iskanje novih priložnosti
- 4 Odprli smo novo RTP Koroška vrata
- 5 Odločba Urada za varstvo konkurence
- 5 Julijska neurja
- 6 Pridobitev standarda OHSAS 18001
- 8 Predstavili smo se na 46. Mednarodnem kmetijsko-živilskem sejmu v Gornji Radgoni
- 10 Poslovanje družbe Elektro Maribor v prvi polovici leta 2008
- 11 Akcija upravičeni do ugodnosti II.
- 12 Center za zbiranje, ločevanje in predelavo demontirane opreme v Radvanju
- 13 Pohvala
- 14 Dan zaposlenih Elektra Maribor 2008
- 16 Štromberk prevzame ponudbo – 4. del
- 18 Intervju z Vojkom Šosteričem, zadnjim vodjem trafo delavnice
- 20 Glavno skladišče Elektra Maribor na vrhu Triglava (2864 m n.v.)
- 22 Razgovori z upravo
- 22 Nagrajani prispevki za Infotok
- 23 Rojstni dnevi

Rok za oddajo prispevkov za decembrsko številko Infotoka je **17. november 2008**.

Pošljete jih lahko na infotok@elektro-maribor.si ali oddate v svojih tajništvi.

Na naslovnici

Otvoritev RTP Koroška vrata

➤ Fotografija:
arhiv Elektra Maribor

Jubilejne nagrade

September, oktober, november

Delovna doba	Ime in priimek	OE / SE	Mesec izpolnitve
35	Avguštin Jože	OE Slovenska Bistrica	november
35	Jauk Jožica	SE Maribor	september
35	Jaunik Jožef	SE Maribor	november
35	Krajnc Herman	SE Ljutomer	oktober
35	Lebar Štefan	SE Ljutomer	september
35	Robič Terezija	SE Maribor	oktober
35	Romih Boris	SE Maribor	november
35	Šavel Jože	OE Murska Sobota	november
35	Šebjanič Štefan	SE Ljutomer	november
35	Švajncr Vladimir	SE Maribor	november
35	Vidner Alojz	OE Slovenska Bistrica	oktober
35	Železnik Milan	OE Ptuj	september
30	Berdelak Milan	OE Slovenska Bistrica	oktober
30	Doberšek Jože	SE Maribor	september
30	Ferlič Jože	OE Slovenska Bistrica	november
30	Fingušt Janez	OE Slovenska Bistrica	oktober
30	Geršak Drago	SE Maribor	september
30	Holidej Janko	OE Murska Sobota	oktober
30	Kešpert Franc	SE Maribor	september
30	Kojc Milan	OE Maribor z okolico	november
30	Petrovič Alojz	OE Ptuj	oktober
30	Prah Slavko	OE Maribor z okolico	september
30	Vaupotič Milan	SE Ljutomer	september
30	Vilčnik Martin	OE Ptuj	oktober
20	Jerič Damijan	OE Ptuj	september
20	Kebrič Bojan	SE Maribor	september
20	Klinc Zlatko	SE Maribor	september
20	Müller Marko	OE Gornja Radgona	september
20	Perko Jože	SE Maribor	september
20	Šket Branko	OE Slovenska Bistrica	september
10	Kovačič Gorazd	OE Ptuj	oktober
10	Mernik Zmago	OE Slovenska Bistrica	november
10	Meško Matjaž	Uprava	september

Čestitamo!

Iskanje novih priložnosti

Verjamem, da si vsakdo od nas želi, da bi podjetje Elektro Maribor uspešno poslovalo, saj le uspešno podjetje lahko zadovolji vse deležnike podjetja, še posebno zaposlene, katerih lojalnost, strokovnost in prizadevnost so ključni za dosego zastavljenih ciljev.

Uspešno podjetje mora v razmerah, ki vladajo v naši branži in na trgu nasploh, iskati načine, kako biti uspešnejše, učinkovitejše, skratka vsaj korak pred konkurenco. Ob nosilnih dejavnostih v podjetju, kot sta opravljanje storitev za sistemskega operaterja distribucijskega omrežja (SODO) in prodaja električne energije končnim odjemalcem, se v podjetju trudimo razviti nove storitve oziroma produkte, s katerimi bi postali še prijaznejši partner naših obstoječih in bodočih odjemalcev električne energije oziroma uporabnikov storitev.

Orodje, ki ga uporabljamo pri razvoju novih dejavnosti, storitev, so razvojni projekti. Trenutno v podjetju poteka več razvojnih projektov. Eden je tudi energetske inženiring, katerega vsebina zajema izvajanje celovitih rešitev za naročnike naših storitev oziroma tako imenovano izvedbo »na ključ«. Naročnikom želimo nuditi storitev na način »vse na enem mestu« oziroma tako, da odgovorna oseba s pooblastilom naročnika uredi vse potrebne dejavnosti znotraj podjetja. Vsebinsko smo energetske inženiring zaokrožili v naslednje tri pakete.

Elektrika za odjemalca od A do Ž

Kupcu nudimo celovito storitev – na ključ (pridobivanje dokumentacije, izvedba priključka, izvedba instalacije, meri-

tve, periodični pregledi instalacij, prodaja električne energije, vzdrževanje elektroenergetskih naprav ...).

Večino navedenih dejavnosti že izvajamo v posameznih sektorjih podjetja, treba jih je le povezati in jih ponuditi uporabnikom naših storitev. Če za poslovne subjekte že izvajamo inženiring v sektorju storitev, je treba navedeno storitev ponuditi tudi fizičnim osebam, odjemalcem na posameznih območjih enotah sektorja distribucije.

Energetsko učinkoviti objekti – več udobja z manj energije

Nudimo izvedbo energetskih sistemov, ki uporabljajo obnovljive vire energije: pridobivanje električne energije (fotovoltaika), priprava tople vode (solarni kolektorji) ...

Fotovoltaika oziroma izgradnja malih fotovoltaičnih elektrarn (MFE) na ključ je nova dejavnost v sektorju storitev. Lahko se pohvalimo, da že obratuje MFE na objektu SE Maribor, kmalu pa bo začela obratovati MFE na Šolskem centru Ptuj.

Energetsko svetovanje – optimiranje porabe

Namen energetskega svetovanja je optimiranje porabe električne energije industrijskih porabnikov, gospodinjstev; analiza stanja – predlog ukrepov (kompenzacija jalove energije, zamenjava potratnih naprav ...).

Učinkovita raba energije oziroma optimiranje porabe je področje, ki z naraščanjem cene električne energije postaja vedno pomembnejše pri zniževanju stroškov proizvodnje oziroma zmanjšanju stroškov električne energije v družinskem proračunu.

Iz napisanega je razvidno, da se v okvirih razvojnih projektov in novih produktih, storitvah prepletajo dejavnosti posameznih sektorjev. To je dokaz več, da smo lahko uspešni le, če delujemo skupaj,

Božidar Govedič

usklajeno. Če si priznamo ali ne, smo vsi v istem čolnu, vsakdo ima svojo nepogrešljivo funkcijo, oziroma če se izrazim malo drugače, vsi smo enako pomembni gradniki našega podjetja in le skupaj bomo še naprej uspešni.

Vsem zaposlenim želim prijetne jesenske mesece in vas lepo pozdravljam.

Božidar Govedič,
direktor sektorja storitev

ELEKTRO MARIBOR

Energija zame!

» Besedilo in fotografije: **Mihaela Šnuderl**

Odprli smo novo RTP Koroška vrata

Predsednik uprave Elektra Maribor d. d. Stanislav Vojsk je 2. 7. 2008 skupaj z generalnim direktorjem Direktorata za energijo dr. Igorjem Šalamunom in županom Mestne občine Maribor Francem Kanglerjem uradno odprl novo RTP Koroška vrata.

Izgradnja RTP Koroška vrata je za naše podjetje ena najpomembnejših investicij zadnjih deset let. Vrednost investicije znaša 5,5 milijona evrov, z njeno vključitvijo v 110-kV omrežje pa se bo povečala zanesljivost dobave električne energije odjemalcem levega dela mesta Maribor.

Različne študije o razvoju elektroenergetskega omrežja in porabe energije na območju mesta Maribor so pokazale, da mesto nujno potrebuje novo RTP Koroška vrata, ki bo bistveno vplivala na kakovost oskrbe središča Maribor z električno energijo. RTP Koroška vrata bo razbremenila preobremenjeno postajo RTP Melje in tako povečala zanesljivost, nemotnost ter kakovost dobave električne energije odjemalcem levega brega Drave. Poleg oskrbe nove postaje bo zagotovljena tudi transportna pot električni energiji na 110-kV napetostni ravni.

Z izgradnjo RTP Koroška vrata se je zaključila prva faza gradnje kablovoda 110 kV Pekre – Koroška vrata – Melje. Zanka okoli mesta se bo sklenila šele z izvedbo druge faze projekta, in sicer s kabelsko povezavo do RTP Pekre. Celoten poseg izgradnje kablovoda med RTP Melje in Koroška vrata je del državnega lokacijskega načrta.

Povezava med RTP Melje in Koroška vrata je skoraj v celoti vzpostavljena s podvodnim oziroma morskim kablom. Ta se naj-

Ob otvoritvi

RTP Koroška vrata

pogosteje uporablja pri povezovanju otokov s kopnim in prečkanju rek, redki pa so primeri, ko se morski kabel polaga vzdolž reke v smeri toka, kar smo storili v Elektru Maribor. Posebnost RTP Koroška

vrata sta tudi energetska transformatorja, ki imata posebno požarno zaščito, ki se sproži takoj, ko obstaja nevarnost požara na transformatorjih.

» Besedilo: **Stanislav Vojsk**

Odločba Urada za varstvo konkurence

Spoštovane sodelavke in sodelavci,

v začetku avgusta smo v Elektru Maribor d. d. in preostalih štirih elektro-distribucijskih podjetjih dobili odločbo Urada za varstvo konkurence (UVK).

V odločbi nam UVK očita usklajeno delovanje pri dvigu cen električne energije za gospodinske odjemalce, saj naj bi zvišanje cen napovedali sočasno, v skoraj enakem znesku in z začetkom veljavnosti na isti dan (1. 1. 2008). S tem naj bi po mnenju UVK preprečevali, ovirali oziroma izkrivljali konkurenco v Republiki Sloveniji.

V podjetju smo prepričani, da smo delovali v skladu z zakonodajo, zato smo se na odločbo UVK pritožili. Prav tako pa lahko zatrdimo, da noben gospodinski

odjemalec ni bil oškodovan. Takoj po izdani odločbi urada so se v medijih pojavili številni izračuni o preplačani električni energiji in nasveti, kako si lahko odjemalci poračunajo preveč plačano električno energijo. V Elektru Maribor smo vse odjemalce vljudno prosili, da, preden ne bodo končani vsi postopki, računov za oskrbo z električno energijo ne zavračajo, sami poračunavajo ali celo trgajo. Računi so namreč izstavljeni v skladu s sprejetimi cenami paketov oskrbe, ceniki zanje so bili objavljeni v skladu z zakonodajo in so trenutno tudi edini veljavni. Če bo tudi po pritožbi na sodišču obveljala odločba UVK, bomo v Elektru Maribor svoje odjemalce o nadaljnjih korakih obvestili.

Veliko se je govorilo tudi o morebitni višini globe, ki naj bi jo izrekel UVK. Največkrat se je omenjalo globo v višini 10 odstotkov prometa družbe. V skladu z Zakonom o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK-1) lahko urad izreče globo v višini do 10 odstotkov prometa družbe, kar pomeni, da je lahko globa visoka tudi le 1 odstotek prometa družbe. Zaenkrat pa o višini globe ne moremo ugibati, saj od UVK še nismo prejeli pisma, v katerem nas bi obvestili o višini globe.

O nadaljnjem dogajanju in dejavnostih podjetja v okviru postopka UVK vas bomo sproti obveščali.

Stanislav Vojsk,
predsednik uprave Elektra Maribor d. d.

» Besedilo: **Karin Zagomilšek**
» Fotografije: **arhiv Elektra Maribor**

Julijska neurja

Tudi na oskrbovalnem območju Elektra Maribor je neurje, ki je po Sloveniji pustošilo v nedeljo, 13. julija, povzročilo veliko škodo.

Popoldne je območje Prekmurja in Prlekije zajelo močno neurje s točo, ki je odkrivalo strehe, podiralo drevesa in lomilo veje, med drugim tudi na električno omrežje, kar je povzročilo številne krajše ter daljše prekinitev oskrbe z električno energijo. Najbolj pogoste poškodbe, ki smo jih zabeležili, so bile zlomljeni drogovi, pretrgani vodniki ter poškodovana stikala in izolatorji. Največjo škodo je neurje povzročilo na območju Pomurja, Slovenskih Goric, Dravske doline in Pohorja.

Posledica neurja

V Elektru Maribor smo takoj aktivirali ekipe. Na terenu je bilo 12 ekip in številni posamezniki oz. skupaj več kot 48 ljudi. Kljub slabi vidljivosti in ponavljajočim se nočnim nevihtam smo uspeli odpraviti vse večje okvare.

Že v nedeljo ponoči smo odpravili oz. sanirali napake na srednjenapetostnem nivoju, medtem ko je odprava napak na nizkonapetostnem nivoju potekala še v ponedeljek, ko nam je tudi uspelo odpraviti vse okvare na omrežjih in

vzpostaviti normalno oskrbo z električno energijo vseh odjemalcev.

Večina popravil, ki jih izvajamo v takih pogojih (tema, dež...), je začasnega značaja, saj je glavni cilj čim prej zagotoviti oskrbo z električno energijo. Celovito sanacijo škode, ki traja dlje časa, pa smo začeli v dneh po neurju.

Zahvaljujemo se vsem sodelavcem, ki so v tako težkih razmerah sodelovali pri odpravi škode in vzpostavitvi oskrbe z energijo.

Pridobitev standarda OHSAS 18001

Samo v varnem delovnem okolju lahko zaposleni učinkovito in z zadovoljstvom opravljajo svoje delo. Zato se v podjetju Elektro Maribor zavedamo svoje odgovornosti glede zagotavljanja varnosti in zdravja pri delu zaposlenih in vseh drugih, na katere se nanaša opravljanje naše dejavnosti.

Podjetje si je z gospodarskim načrtom za leto 2008 zadalo cilj pridobiti standard BS OHSAS 18001:2007; to je standard vodenja sistema varnosti in zdravja pri delu. Najprej nekaj osnovnih pojasnil o standardu vodenja varnosti in zdravja pri delu:

- 18001 – številka standarda iz klasifikacije,
- BS – British Standard,
- OHSAS – Occupational Health and Safety.

Standard BS OHSAS 18001:2007 se po vsebini bistveno ne razlikuje od že dobro znanega standarda ISO 14001:2004, ki ureja varovanje okolja. Razlika je predvsem v točkah standarda, ki govorijo o sodelovanju delavcev pri:

- prepoznavanju nevarnosti, ocenjevanju tveganja in določanju načinov obvladovanja,
- raziskovanju incidentov,
- določanju in pregledovanju politike ter ciljev varnosti in zdravja pri delu,
- posvetovanju, kjer so spremembe, ki bi lahko vplivale na njihovo varnost in zdravje,
- zastopanju v zadevah, povezanih z varnostjo in zdravjem pri delu.

Zaposleni morajo biti tudi obveščeni o tem, kdo so njihovi predstavniki in kako se lahko vključijo v zgoraj omenjene dejavnosti. To je v našem podjetju urejeno z delavskimi predstavniki, ki so izvoljeni v svet delavcev, in prek odbora za varnost in zdravje pri delu. Za izvajanje operativnih nalog na OE in SE so imenovani pooblaščenca za VZD na OE/SE. Vse preostale točke standarda ISO 14001 in standarda OHSAS 18001 lahko apliciramo na obeh področjih varovanja okolja in področju varnosti in zdravja pri delu. Tako je uprava podjetja imenovala varnostni tim. Varnostni tim je postal odgovorni nosilec dejavnosti na področju varnosti in zdravja pri delu ter požarnega varstva. Medsebojna povezanost je najlažje vidna na shemi, prikazani na naslednji strani.

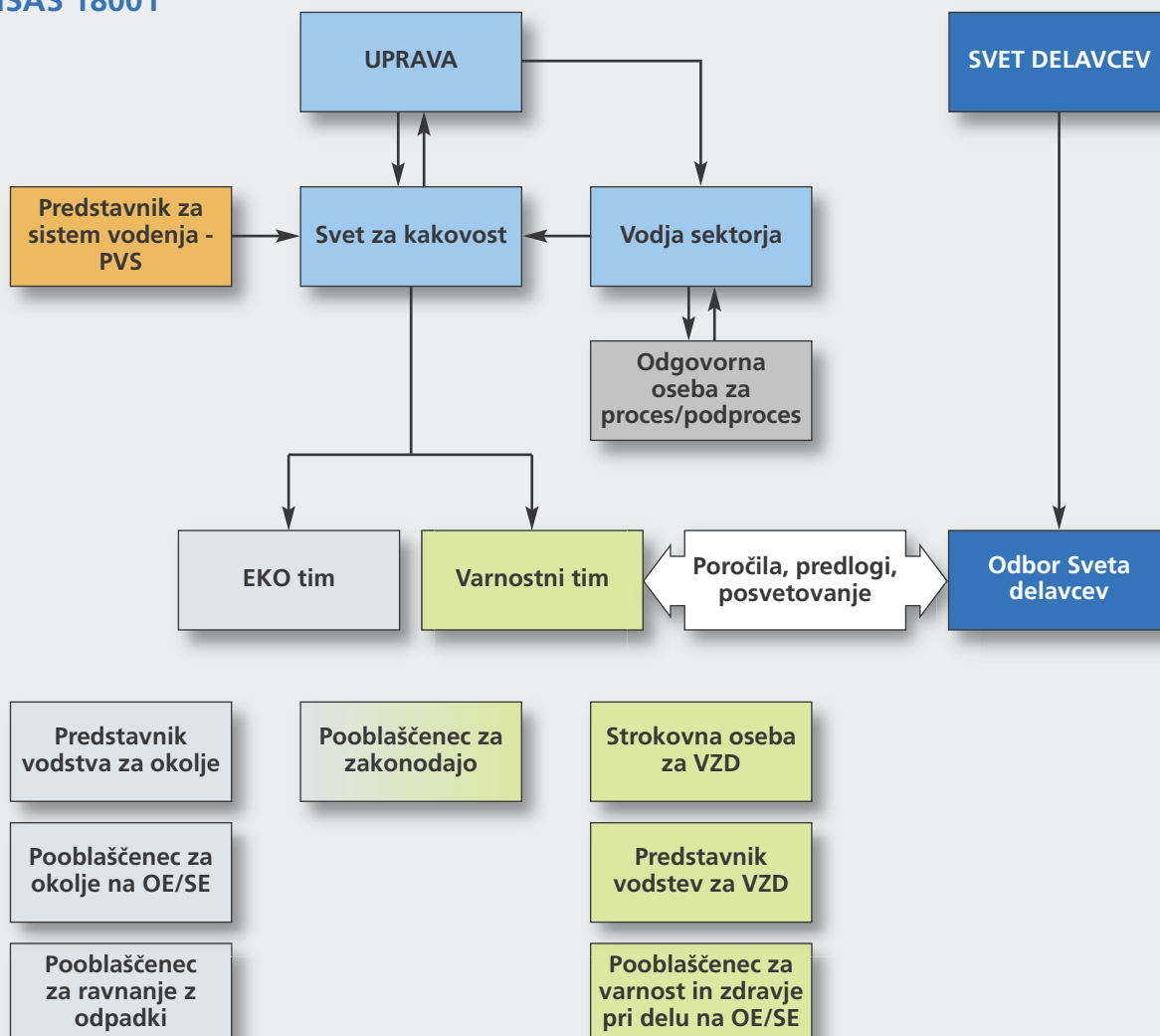
Na podlagi zapisane politike varnosti in zdravja pri delu se uprava podjetja zavezuje:

- k sistemskemu pristopu preprečevanja poškodb pri delu in zdravstvenih okvar ter k nenehnemu izboljševanju stanja varnosti in zdravja pri delu,
- da bo zaposlenim pri svojem delu omogočila upoštevanje in izvajanje zakonskih ter drugih zahtev s področja varnosti in zdravja pri delu,
- k vzpostavitvi takega medsebojnega dialoga z zaposlenimi, ki bo vodil k nenehnemu izboljševanju delovnih pogojev,
- da bo vse zaposlene in vse druge, ki prihajajo na delovna mesta, seznanila s primernimi navodili in informacijami, ki služijo za varovanje zdravja, varno delo, varne delovne postopke, varne delovne prostore in opreme,
- da bo nudila zaposlitev zaposlenim z delovnimi omejitvami, ki jim bo omogočalo varno in zdravo delo ter tako preprečilo nastanek novih ali poslabšanje starih zdravstvenih težav,
- da bo omogočila ciljne preventivne zdravstvene preglede in spodbujala zaposlene z različnimi pristopi k rekreativnim dejavnostim,
- da bo sistem varnosti in zdravja pri delu in politika varnosti in zdravja pri delu ustrezno periodično preverjana z vodstvenimi pregledi ter z izvajanjem notranjih presoj,
- da bo zagotavljala vse potrebne vire, ki so potrebni za vodenje zastavljene politike varnosti in zdravja pri delu.

Iz tako sprejete politike varnosti in zdravja pri delu, ocenjevanja tveganja in prepoznanih nevarnosti smo določili naslednje okvirne cilje:

- zagotoviti varno delovno okolje brez prevelikih tveganj za varnost in zdravje udeležencev v poslovnem procesu,
- zagotoviti ustrezno zaščito vsem udeležencem v poslovnem procesu,

Shema standarda OHSAS 18001

- zagotoviti ustrezna delovna sredstva, skrbeti za pravilno uporabo,
- izvajati predpisane periodične preglede delovnih sredstev,
- zagotoviti ustrezna navodila za delo in nadzirati njihovo pravilno izvajanje,
- zagotoviti ustrezno obveščenost in usposobljenost vseh udeleženi v poslovnem procesu.

Na podlagi zapisanih okvirnih ciljev se je varnostni tim odločil za pripravo treh programov za izboljšanje varnosti in zdravja pri delu, ki bodo pripomogli k izboljšanju stanja varnosti in zdravja pri delu. Programi varnosti in zdravja pri delu so opisani v nadaljevanju.

- **Osamljena delovna mesta.** Program predvideva organizacijske in tehnične ukrepe za zagotovitev nadzora nad delavci, ki opravljajo delo samostojno na

osamljenih delovnih mestih, npr. dežurni monter, vodja pripravnosti, nadzorni monter, odčitovalec, izterjevalec ipd.

- **Projektna skupina** mora opraviti analizo izdelane ocene tveganja, raziskati trg in poiskati najustrežnejšega ponudnika tovrstne opreme ter zagotoviti postopke za uporabo in usposabljanje zaposlenih za uporabo opreme.
- **Obratovalni izpiti.** Program predvideva ukrepe za zagotovitev učinkovitega usposabljanja tehnično-obratovalnega osebja, ki upravlja elektroenergetske naprave. Zaradi vse večjega uporabljanja novih tehnoloških spoznanj, ki je uporabljena v novejših elektroenergetskih napravah do nepoznavanja določene vrste opreme širšemu krogu zaposlenih. Projektna skupina mora zagotoviti obratovalna navodila za posamezne sklope elektroener-

getskih naprav, ki jih uporabljajo zaposleni (RTP, TP, DV, NNO, omarice ipd.), in pripraviti uspešne programe usposabljanja s pogoji za njihovo izvedbo.

- **Varna in varčna vožnja.** Program predvideva ukrepe za zagotovitev uspešnega usposabljanja voznikov službenih vozil. V okviru programa je treba opredeliti ponovitev in osvežitev CPP ter začeti izvajati varno vožnjo na ustreznem poligonu. Voznike je treba usposobiti tako za varno kot varčno vožnjo.

Da poskusim strniti osnovna spoznanja ob uvajanju standarda OHSAS še v enem stavku. Elektro Maribor bo področju varovanja zdravja z dodatnimi dejavnostmi namenjal še večjo pozornost, izpolnjeval bo zahteve zakonodaje in s tem zagotovil zadovoljstvo zaposlenih ter ugled organizacije.

» Besedilo in fotografije: **Mihaela Šnuderl**

Predstavili smo se na 46. Mednarodnem kmetijsko-živilskem sejmu v Gornji Radgoni

Slogan letošnjega sejma: »Z rodovitnim poreklom«

Eno od 1665 razstavljalcev je bilo tudi naše podjetje, ki se je obiskovalcem predstavilo z zanimivo ponudbo s področja **fotovoltaike** ter s posebno **prodajno akcijo »Upravičeni do ugodnosti!«**, ki je bila po do zdaj zbranih podatkih zelo uspešna.

Na razstavnem prostoru, ki je bil sicer nekoliko manjši, a nič manj privlačen od tistega na sejmu Energetike v Celju, se je zbralo veliko obiskovalcev, ki so z zanimanjem povprašali po naši ponudbi. Najpogosteje so se vprašanja vrtela okoli fotonapetostnih elektrarn, ki so požela zanimanje tudi nekaj Avstrijcev, ki so se ustavili na našem razstavnem prostoru. Razstavni prostor št. 500, kjer ste nas lahko našli, je bil v hali C3. Obisk je bil zelo velik tudi zaradi dobro izbranega prostora, saj so imeli v tej hali vinogradniki svoje razstavne kotičke, ki so bili zanimivi zaradi številnih degustacij vin, kar pa je še dodatno pritegnilo številne obiskovalce.

Po slovesnosti ob odprtju v soboto, 23. 8., se je mimo našega razstavnega pro-

stora sprehodil tudi predsednik Republike Slovenije dr. Danilo Türk s svojo ženo Barbaro Miklič Türk. Spremljali so ju direktor Pomurskega sejma Janez Erjavec in mnogi drugi, tudi vinska kraljica. Janez Erjavec, direktor Pomurskega sejma, je za letošnji sejem dejal, da po številu razstavljalcev in razstavnih površinah presega vse dosedanje. Opazili smo, da obiskovalcev ni manjkalo, saj sta dolga tradicija sejma, ki poteka vsako leto zadnji teden avgusta, in lepo vreme pritegnila marsikaterega obiskovalca, ki je želel spoznati novosti, mnogim družinam pa je obisk sejma pomenil tudi krajši izlet.

Nekateri naši zaposleni, ki so na razstavnem prostoru ponujali različne informacije, so strnili svoje vtise.

Damjan Poredoš iz SE Elektro Gradnje in remont Maribor:

»Sejmi ponujajo enkratno priložnost za predstavitev podjetja in njegove dejavnosti. Eden takih je tudi kmetijsko-živilski sejem v Gornji Radgoni. Zanimanje in odziv za storitev 'fotovoltaika na ključ' sta bila nad pričakovanji. Obiskovalci sejma so se zanimali tako za ponudbo storitev kot tudi za bodoče poslovno sodelovanje. Iz vtisa obiskovalcev je bilo občutiti veliko zaupanje v družbo Elektro Maribor. Upam, da se bodo zanimanja za izgradnjo sončnih elektrarn v čim večjem obsegu tudi realizirala.«

Andrej Babenko iz SE Elektro Gradnje in remont Maribor:

»Med ponudbo storitev, ki sem jih predstavljal na sejmu v Gornji Radgoni, je bilo največ zanimanja obiskovalcev za sončne elektrarne. Za tovrstno ponudbo našega podjetja so zainteresirani želeli pridobiti čim več podatkov. Ker opravljamo to storitev na ključ, so pokazali za Elektro Maribor veliko zanimanja. Številni obiskovalci so se odločili, da bodo z nami še stopili v stik. Menim, da jim v Elektro Mariboru ponujamo priložnost za naložbo v prihodnost.«

Feliks Gumilar iz OE Gornja Radgona:

»Na sejmu sem bil v taki vlogi že drugič, zato sem sejem pričakal že z nekaj izkušnjami. Obiskovalce sta predvsem zanimali fotovoltaika in tudi akcija Upravičeni do ugodnosti!, kjer smo jim morali dodatno razložiti, kaj to pomeni. Zaradi bližine meje nas je obiskalo tudi kar nekaj obiskovalcev iz Avstrije, ki so jih zanimale predvsem cene s področja fotovoltaike in možnost montiranja fotonapetostne elektrarne tudi v Avstriji. Če strnem vtise s sejma, lahko povem, da so zelo prijetni. Poleg tega, da sem podajal različne informacije različnim ljudem, je bilo tudi prijetno druženje, tako na poslovnem kot tudi zasebnem področju.«

ELEKTRO MARIBOR

Energija zame!

Sašo Vukadinović iz SE Elektro Gradnje in Remont Maribor:

»Izkazalo se je, da naša predstavljena dejavnost še kako sodi na kmetijsko-živilski sejem. Veliko različnih oči je zažarelo ob pogledu na naš razstavni prostor. Nekateri so dolgo brali napis fotovoltaika, nekateri so nas gledali zavistno, veliko pa jih je bilo ponosnih ob pogledu na naš razstavni prostor. Na sejmu je bilo čutiti sproščeno in prijazno vzdušje. Rekel bi, da je to lastnost Prekmurja. Vedno imam lepe izkušnje iz teh krajev. V ospredju je bilo občutno zanimanje za fotovoltaiko. Veliko je bilo 'vohljačev', a kar nekaj tudi zelo resnih in odločnih interesentov, ki smo jim postregli z vsemi potrebnimi informacijami. Upam si napovedati, da bo prihodnje leto še več obiskovalcev povprašalo za fotovoltaiko, saj smo v obdobju močnega zanimanja za obnovljive vire energije.«

Jana Zemljič iz OE Murska Sobota:

»Največ obiskovalcev se je zanimalo za izgradnjo fotovoltaičnih sistemov in nekaj se jih je tudi odločilo za nadaljnji obisk ter svetovanje. Nekaj je bilo zanimanja tudi za brošuro Učinkovita raba energije – kako varčevati z električno energijo. Sicer pa smo se Damjan Poredoš, Dejan Zuzzi in Jana Zemljič, ki smo bili na sejmu v nedeljo, 24. avgusta, odlično ujeli ter tudi dopolnjevali. Žal mi je bilo le, ker smo bili samo en dan.«

Naša ekipa pri delu

Sodelavci na razstavnem prostoru

Naš razstavni prostor je bil zelo obiskan

» Besedilo: **Sandi Šprah**

Poslovanje družbe Elektro Maribor v prvi polovici leta 2008

Družba Elektro Maribor d. d. je v prvi polovici leta 2008 poslovala z dobičkom v višini 3.481.983 evrov, kar je za 27 odstotkov oziroma 735.016 evrov bolje od načrtovanega za to obdobje.

Čisti poslovni izid (v EUR)

V dejavnosti DEES (distribucijski elektroenergetski sistem) je dosežen dobiček v višini 465.265 evrov, kar je za 552.817 evrov več, kot smo načrtovali za to obdobje. Rezultat poslovanja je boljši glede na načrtovanega predvsem zaradi višjih prihodkov od SODO, d. o. o.

Dejavnost nakup in prodaja električne energije je v obravnavanem obdobju poslovala z dobičkom v višini 3.016.718 evrov, kar je za 182.199 evrov bolje, kot smo načrtovali, in je predvsem posledica višjih prihodkov od izterjanih terjatev za električno energijo (predvsem pri gospodinjskih kupcih).

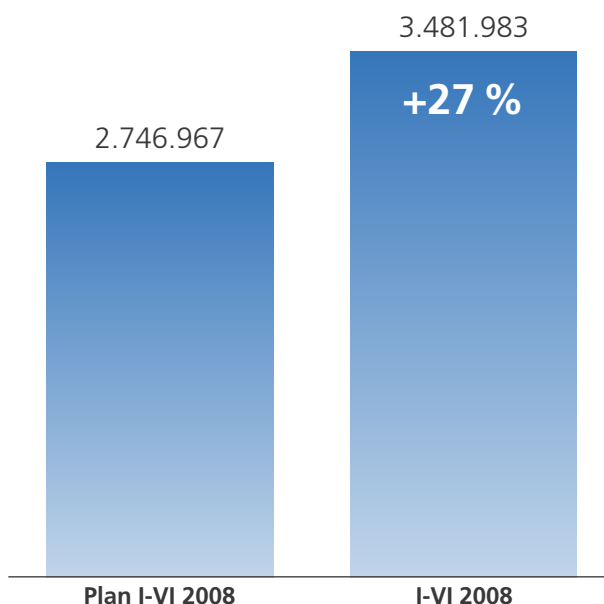
Prihodki družbe so znašali 96.681.543 evrov, kar je za 0,1 odstotka manj glede

na načrtovane prihodke za obravnavano obdobje.

Prihodki od prodaje električne energije, ki predstavljajo 71 odstotkov vseh prihodkov družbe, so znašali 68.297.426 evrov, kar je za 1 odstotek več od načrtovanih za obravnavano obdobje in je posledica večjih prodanih količin električne energije.

Prodali smo 1.051.014 MWh električne energije, kar je za 2 odstotka več, kot smo načrtovali za obravnavano obdobje, in je predvsem posledica večjih prodanih količin električne energije poslovnim kupcem. Gospodinjskim kupcem smo prodali 36 odstotkov (375.461 MWh), poslovnim kupcem pa 64 odstotkov (675.553 MWh) električne energije.

Čisti poslovni izid (v EUR)

ELEKTRO MARIBOR

Energija zame!

Prodaja električne energije (v MWh)

Prihodki od SODO, d. o. o., ki predstavljajo 21 odstotkov vseh prihodkov družbe, so znašali 20.160.444 evrov, kar je za 2 odstotka več od načrtovanih za obravnavano obdobje in je posledica večjih količin distribuirane električne energije.

Prihodki od prodaje storitev, ki so znašali 2.010.203 evrov, so za 6 odstotkov nižji glede na načrt za obravnavano obdobje. Prihodki so nižji predvsem na področju gradbeno-montažnih storitev in del na javni razsvetljavi. Razlog za odstopanje so načrtovana dela na avtocestnih odsekih, ki jih v obravnavanem obdobju še ni bilo mogoče v celoti realizirati.

Stroški in odhodki družbe so znašali 93.199.560 evrov, kar je za 1 odstotek manj od načrtovanih za obravnavano obdobje.

Stroški nakupa električne energije, ki imajo v sestavi vseh stroškov in odhodkov 69-odstotni delež, so v obravnavanem obdobju znašali 63.867.340 evrov, kar je za 1 odstotek več od načrtovanih za opazovano obdobje in je posledica večjih nakupnih količin električne energije za poslovne kupce.

Stroški dela, ki so v obravnavanem obdobju znašali 11.190.515 evrov, imajo 12-odstotni delež v vseh stroških in odhodkih. Stroški amortizacije, ki so zna-

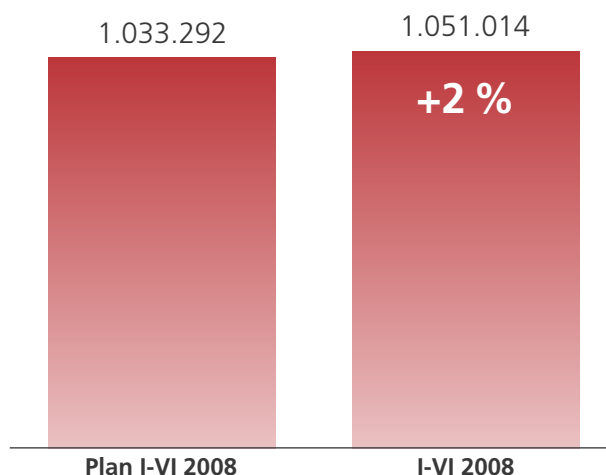
šali 9.042.615 evrov, pa imajo 10-odstotni delež v vseh stroških in odhodkih.

Za investicijska vlaganja je družba Elektro Maribor d.d. namenila 12.101.164 evrov, kar je za 10 odstotkov manj, kot smo načrtovali za obravnavano obdobje. Razlog za zaostajanje v realizaciji je predvsem zamuda pri izdaji gradbenega dovoljenja za 110-kV KBV Pekre-Koroška vrata-Melje. V obravnavanem obdobju smo največ vlagali v gradnjo novih RTP.

Vzdrževalna dela so bila v prvi polovici leta 2008 opravljena v manjšem obsegu, kot je bilo načrtovano, saj je realizacija za 5 odstotkov nižja od načrtovane. Največje odstopanje je pri posekih, ki imajo nižjo realizacijo od načrtovane zaradi nedokončanega javnega razpisa za izbiro zunanjega izvajalca.

Konec junija 2008 je bilo v družbi Elektro Maribor d. d. zaposlenih 849 oseb. Število zaposlenih je enako, kot je bilo konec leta 2007.

Prodaja električne energije (v MWh)

» Besedilo: **Natalia Varl**

Akcija upravičeni do ugodnosti II.

Maja, ko je bil sejem Energetike, na katerem se je predstavljalo tudi naše podjetje, smo vsem manjšim poslovnim kupcem (skupini B) poslali ponudbo »Upravičeni do ugodnosti«. Na ponudbo se je odzvalo več kot 2.000 kupcev, ki so izkoristili posebno priložnost in si za leto 2009 zagotovili enake cene, kot jih imajo letos.

Seveda je bilo kar veliko zamudnikov, ki so še avgusta vračali podpisane izjave, vendar jih zaradi časovne omejenosti akcije nismo mogli upoštevati.

Avgusta se je naše podjetje predstavljalo tudi na sejmu v Gornji Radgoni in ob tej

priložnosti smo ponovno pripravili akcijo oz. posebno ponudbo za enako skupino kupcev. Za tiste, ki so že maja izkoristili priložnost, smo ponudili akcijske cene še za leto 2010, za vse druge pa novo ponudbo za leti 2009 in 2010.

Akcija se je začela v soboto, 23. avgusta, na sejmu v Gornji Radgoni, sicer pa v ponedeljek, ko je bil prvi delovni dan in so lahko kupci anekse sklepali tudi na naših enotah. Iztekla se je v petek, 5. septembra. Zaradi nedvoumnosti smo tokrat upoštevali datum poštnega žiga, kar je bilo kot pravilo zapisano

tudi v spremnih dopisih in oglasih.

Seveda pogoji niso bili tako ugodni kot maja, vendar je zaradi posebne zasnove dopisa akcija ponovno padla na plodna tla. Gradivo je bilo poslano v več kot 10.000 izvodih. Učinke akcije bomo analizirali v prihodnjih dneh, vsekakor pa lahko že zdaj trdimo, da je bil odziv zelo velik.

» Besedilo in fotografija: **Zvonko Kokol** in **Matej Leskovar**

Center za zbiranje, ločevanje in predelavo demontirane opreme v Radvanju

Prostorska stiska na nekaterih lokacijah družbe Elektro Maribor in težnja po povečanju učinkovitosti gospodarjenja z odpadki sta osnovna razloga za ureditev centra za zbiranje, ločevanje in predelavo demontirane opreme v Radvanju.

Namen in cilji

Center bo namenjen zbiranju in razstavljanju opreme, demontirane z elektroenergetskih objektov, ki jo bomo nato kot sekundarne surovine prodali na trgu. To opremo zdaj predajamo pogodbenim zbiralcem, vendar je zaradi časovne stiske in pomanjkanja tehničnih možnosti na terenu ne razstavljamo. Pri tem gre za različne kovinske nosilce, ogrodja in krmilne omare z merilno in drugo opremo ter oplačene vodnike in kable. Predaja nerazstavljene opreme v večini primerov predstavlja strošek ali kvečjemu le majhen prihodek, pri prodaji čistih surovin oziroma materialov pa je slika drugačna.

Z novo dejavnostjo bomo zmanjšali količine odpadkov, ki predstavljajo strošek našega podjetja, ter povečali prihodek od prodaje odpadnega materiala. Vse vrste odpadkov postajajo namreč tržno blago, zato je treba še zlasti pri t. i. gospodarskih ali koristnih odpadkih povečati ekonomske učinke. Z odprtjem centra bomo tudi pridobili nekaj delovnih mest za delavce z nekaterimi omejitvami (delo na višini ipd.).

Delavniški del objekta

Gradnja centra

Za izgradnjo centra je bilo izbrano podjetje Konstruktor VGR, d. o. o. Gradbena dela so se začela izvajati letos maja. Gradnja je potekala brez večjih težav in v okviru terminskega načrta. Gradbeni del objekta, vključno z instalacijami je zaključen, trenutno poteka tehnološko opremljanje centra.

Opis centra in njegova dejavnost

Center je zgrajen na lokaciji SE Elektrogradnje in remont Maribor v Radvanju. Deponijski del je zasnovan kot polzaprt nadstrešnica z boksi za zabojnike in tehnično. V zaprtem delu je predvidena delavnica, ki bo opremljena s tehnološko opremo za potrebe nove dejavnosti v naši družbi.

V delavnici je predvideno mehansko razstavljanje demontirane opreme in njenih komponent ter ločevanje posameznih materialov, vključno z razrezom in snemanjem izolacije oploščanih vodnikov in kablov. Zato bodo v delavnici instalirane

Nadstrešnica, namenjena zabojnikom

hidravlične škarje, stroj za snemanje izolacije ter različna električna in ročna orodja.

Z odprtjem centra in zagonom nove dejavnosti bo družba Elektro Maribor ponudila svojim strankam celovitejšo ponudbo storitev. Poleg izvedbe elektromontažnih del bodo mogoči tudi prevzem in odvoz demontirane opreme ter izdaja ustreznih dokumentov v skladu z okoljsko zakonodajo in pridobljenim standardom ISO 14001.

➤ Besedilo: Irena Podgrajšek
➤ Fotografije: Maksimiljan Prah

Pohvala

Sodelovanje SE Elektro gradnje in remont pri gradnji avtoceste

Ustna pohvala za opravljeno delo pri gradnji avtoceste Slivnica–Draženci je bila tista, ki me je spodbudila, da sem se odločila napisati, kdo, kdaj in zakaj so si jo je prislužil.

Elektro Maribor je bil izbran kot podizvajalec pri gradnji AC, ki ga investira DARS, projektira pa IBE. Delali smo elektromontažna in gradbena dela na:

- **sklopu A**, ki ga je vodil Arnold Aristovnik kot
 - partner podizvajalec podjetju PORR,
 - javna razsvetljava,
- **sklopu B**, ki ga je vodil Maksimiljan Prah kot
 - partner podjetja GRADIS skupina G,
 - gradbena in elektromontažna dela na AC Slivnica–Draženci, sklop B od km 2+000 do km 14+850 izgradnja SN 20 kV in NN 230/400V omrežja in TP 20/0,4 kVA, izgradnja SN KBV, DV, NN KBV, omrežje ter 4 TP v krajih Trniče, Starše, Prepolje, Kanal, Breg, Kungota, Kidričevo, Gerečja vas, Zlatoliče in Hajdina,
- **sklopu C**, ki ga je v letu 2007 vodil Rudi Ovčar, v letu 2008 pa Nenad Kajtezovič,
 - partner Cestno podjetje Ptuj, za postavitev in kabliranje SN in NN vodov (prečkanje AC in prečkanje povezav lokalnih cest z AC-odcepi) in graditev tipske TP-TB 30 20/0,4 kV, 35 kVA za potrebe napajanja razsvetljave na AC
- **ter na odcepu Pesnica–Lenart–Sp. Senarska** vodja gradenj Igor Sever, od junija 2008 pa Repnik Andrej,
 - partner PAP AVTOMATIKA,

Skupinska slika sodelavcev

- ureditev prečkanj daljinovodov z AC, postavitev železnih jamborov, ureditev NN priključkov na trasi AC in JR na območju Pesnice, kabliranje povezav za prometne portale na avtocestnem razcepu Dagučova izgradnja nove postaje TP Počivališče Lormanje in vključitev.

Kdo in kdaj nas je pohvalil? Pohvale so prišle od nadzornega inšpektorja družbe DDC, Janeza Kerna, zadolženega za pregled SN vodov in TP. Ob inšpekcijskem pregledu in strokovno-tehničnem prevzemu objektov na AC.

Zakaj? Zaradi strokovnega pristopa k delu oziroma organizaciji, za strokovno-tehnično brezhibno izvedbo del, ki so bila vsa izvedena v terminskih rokih ali celo predčasno, in predajo popolne tehnične dokumentacije. Za strokovno pomoč OE Slovenska Bistrica in OE Ptuj, ki sta izvajali breznapetostna stanja na SN in NN vodih. To so veliki uspehi glede na težave, ki se pojavljajo pri tako velikih projektih, kot je izgradnja avtoceste in vse pripadajoče infrastrukture.

Kakšne težave? Tiste, ki so nastajale zaradi neusklajenosti projektov s stanjem na terenu. Večkrat je bilo treba izvedbo prilagoditi, uskladiti s projektom in možnostjo izvedbe na terenu, seveda pa so s tem nastajale nepredvidene spremembe dela. Velikokrat je bilo treba stvari rešiti »na licu mesta« in uporabiti vso iznajdljivost ter znanje iz prakse tako vodje gradenj kot skupinovodje. In vedno nam je uspelo. Delo je nemoteno teklo naprej. Odgovorni so povedali, da nesreč ni bilo.

Na AC so delali delavci iz skupin:

- **SKLOP A:** vodja Bojan Perko in Dejan Doberšek, Matej Ožvatič in Tadej Reich,
- **SKLOP B:** vodja Zdenko Ferik in Franc Kešpet ter Bojan Kebrič, Drago Slaček,

Darko Polanec, Herman Vidrih, Matej Pristovnik, Zlatko Klinc, Jože Doberšek, Dušan Kos in Srečko Kuzminski,
 • **SKLOP C:** vodje Jakob Kralj, Peter Kokol, Janez Zebec in občasno Vili Ornik ter Zlatko Kostanjevec, Anton Kolednik, Robert Trop, Avgust Prevolshek, Vojko Šijanec, Luka Bezjak, Boris Krošel, Milan Feguš, Leon Šerbinek, Aleksander Lovrenčič in Simon Osojnik,
 • **Odcep Pesnica–Lenart–Sp. Senarska:** vodja Alojz Polič in občasno tudi vodja Branko Žel in delavci v teh dveh skupinah Jože Perko, Anton Polič, Aleš Petek in Stanko Polič ter Ivan Črešnar, Alojz Ketiš in Klemen Banič.

Da je delo na AC potekalo brezhibno, so seveda zaslužni tudi šoferji: Vili Breg, Franc Koprivnik, Branko Kolarič, Dejan Weingerl in strojnik Branko Šlamberger.

Ne smemo pa pozabiti vodje SE Marjana Kampla in direktorja sektorja storitev Božidarja Govediča.

Moj namen ni bil govoriti o številkah. Želela sem nekaj napisati o tem, da z dobro organiziranim delom, profesionalnostjo, z veliko zavestjo, dobre volje, vztrajnosti in iznajdljivosti lahko skupina ljudi doseže ter preseže zadane cilje. In te so naši delavci vsekakor dosegli ter s tem poželi pohvalo. Koliko pa bo ta pohvala težka v »žepih vseh«, pa je že druga zgodba.

Vsi zaposleni v SE Elektro Gradnje in remont Maribor smo ponosni na svoje dosežke ter si v prihodnosti želimo še več dela na velikih objektih. Vemo, da smo zagotovo sposobni z isto kakovostjo, znanjem in iznajdljivostjo opraviti vsa dela tako kakovostno, kot smo ga na delu avtoceste, izjemno pomembnem za ta del Slovenije.

» Besedilo: **Bernarda Kos, Črešnik Zvonko** » Fotografija: **Bernarda Kos, Mihaela Šnuderl**

Dan zaposlenih Elektra Maribor 2008

Vleka vrvi

Na lep, prijetno topel sobotni dan je na letališču Moškanjci pri Ptujju potekalo 2. srečanje zaposlenih Elektra Maribor, čeprav je prireditvi zaradi premalo prijavljenih pretila odpoved.

Na koncu se nas je le prijavilo 260. 30. avgusta 2008 ob 10. uri smo se zbrali pred letališkim hangerjem. Po okrepčilu smo se napotili po ogledih, v okolici letališča pa so že potekale športne dejavnosti. Dogajanje je popestrilo letalo, katerega pilot je bil Uroš Kolarič, ki ga je tudi sam izdelal. Na željo je zaposlene popeljal na vožnjo. Možnost poleta so nudili tudi člani aerokluba Moškanjci. Po kon-

čanih ogledih in športnih dejavnostih smo se vrnili na prizorišče dogajanja, na letališče Moškanjci. Začelo se je družabno in razvedrilno srečanje z igrami. Vsak udeleženec srečanja je dobil tudi spominsko majico z emblemom podjetja. Zelo zanimive in živahne so bile družabne igre, kot so vlečenje vrvi, plezanje na drog in oblačenje delavskih oblek.

Sledila je dobra večerja, ki je med prisotnimi ustvarila še dodatno prijetno vzdušje. Pozdravila sta nas tudi predsednik uprave Stanislav Vojsk in predsednik nadzornega sveta Rajko Fajt. Ob veseli glasbi se je začelo rajanje na plesišču. Med nastopom ansambla Gašperiči in pevke Tanje Žagar, ki je bila presenečenje večera, smo slovesno podelili pokale za dosežene športne uvrstitve. Zmagovalci družabnih tekmovanj so prejeli buteljke haloških vin, kar je stara štajerska navada. Da

je lahko vzdušje doseglo svoj višek, je bil organiziran varen prevoz domov.

Zahvaljujemo se vsem sodelavcem, ki so sodelovali pri organizaciji srečanja in žrtvovali svoj prosti čas. Verjetno se premalo zavedamo pomembnosti našega druženja tudi zunaj delovnega časa. Na družabnih prireditvah imamo priložnost srečati tudi sodelavce, s katerimi imamo sicer stik le po telefonu ali elektronski pošti. Druženje v prijetnih in dejavnih okoliščinah nam omogoča lažje in plodovitejše službeno sodelovanje. Aktiven, zdrav in sproščen človek svoje delo opravlja z veliko dobre volje, lažje premaga stresne situacije in je tudi sicer umsko zelo ustvarjalen.

Organizatorju prireditve želimo, da bi ob naslednjem dnevu zaposlenih povezal še več sodelavk in sodelavcev.

Oblačenje monTERSKE obleke - ženske

Dogajanje je popestrilo letalo

Rezultati iger in družabnih iger

Plezanje na drog

1. mesto: OE Ptuj
2. mesto: OE Gornja Radgona
3. mesto: OE Murska Sobota

Nogomet

1. mesto: SE EG in remont Maribor
2. mesto: OE Ptuj
3. mesto: OE Maribor mesto z okolico

Tenis

1. mesto: Korez – Fras
2. mesto: Govedič – Pečovnik
3. mesto: Šišernik – Čirič

Ribolov

1. mesto: Igor Kovačič
2. mesto: Milan Sinic
3. mesto: Zlatko Žerak

Vlečenje vrvi

1. mesto: OE Ptuj
2. mesto: OE Gornja Radgona
3. mesto: SE EGM Ljutomer

Oblačenje monTERSKE obleke – ženske

1. mesto: Jelka Kovačič
2. mesto: Bernarda Kos
3. mesto: Dragica Kelc

Oblačenje monTERSKE obleke – moški

1. mesto: Dušan Kos
2. mesto: Hinko Šoštarich
3. mesto: Milan Mlinarič

energ

ali Štromberk

Besedilo Branka Gradišnika,

po začetni ideji in likih Danijela Trstenjaka,

z ilustracijami Zvonka Čoha.

Oblikoval: Branko Bačović

NEOŠLOGARICA

Edi se je vrnil domov povsem izgubljen. Položaj je bil dejansko kritičen. Zatekel se je torej po nasvet k stanodajalki.

Madam Alma je bila sicer šlogarica, a po novem bolj bajaličarka. Kakor so se v cvetoči Štromberk priseljevali bioenergetiki, tako so ji namreč prevzemali klientelo. Ljudem so se bioenergetske meritve zdele bolj znanstvene in verodostojnejše kot branje iz kavne usedline. Zato je Alma zadnje čase hodila naokrog s svojo biobajalico in kazala novopečenim bogatašem iz priseljenjskih vrst, kje naj zidajo, da bodo energije podzemnih voda usklajene z njihovim fengšujskim pohištvom, šloganje pa je omejila na to, da je občasno še vrgla kak kamenček v stari, opuščeni vaški vodnjak in interpretirala vodne kolarje in pljuske.

Odvedla je Edija k vodnjaku, mu rekla, naj vanj vrže kamenček, in potem dolgo gledala noter. Potem mu je rekla, naj vrže večji kamen, in spet dolgo poslušala. A ne videla ne slišala ni nič. To tudi ni bilo nič čudnega, kajti v vodnjaku ni bilo vode. No, to, da v vodnjaku ni bilo vode, je bilo pa čudno. Ta vodnjak ni še nikoli presahnil, najbrž zato ne, ker so ljudje že dolgo tega nehali zajemati vodo iz njega. Kmalu po drugi svetovni vojni so oblasti v nepopustljivem boju proti koloradskemu hrošču (»Odločno bomo rekli NE Stalinu in koloradske-mu hrošču!«) posegli po pesticidih. Število vaških bežčkov, rojenih uporabnicam te vode, se je v naslednjem desetletju tako namnožilo, da so vodnjak nazadnje opustili.

»Potreboval bi samo začetno investicijsko posojilo v znesku 20.000 evrov, toliko da postavim sistem na noge. Vi ta denar imate, ker so vam ga drugi prinesli v banko! Denar ni elektrika! Torej?«

Tim Urlenk je molče poslušal, potem pa si je zavihal rokav, iz okrogle steklene posode izvlekel zlato ribico, ki je dotlej veselo plavala med umetnimi koralami, in jo čofnil na mizo pred Edija. Ribica je hlastala za vodo, a vode ni bilo. Pustil jo je v tej agoniji kake pol minute, potem pa ji je rekel: »Kako – a da mi boš uslišala tri želje?«

Ha, ha, poznamo mi take štose. V 72 urah poravnaj dolg v mrvicah, pa bo. Sicer naslednjič ostaneš za vedno na suhem.«

In jo je vrnil nazaj v posodo, da ne bi bila v tej pripovedi po nepotrebnem poškodovana nobena žival.

Ua si

Zgodba, ki izhaja po delih je nastala v okviru kampanje **Energija si**, namenjene spodbujanju k izobraževanju o učinkoviti rabi energije, katere pobudnik je Holding Slovenske elektrarne (HSE).
www.hse-energija.si
Izdajatelj knjige je:
www.informa-echo.si

prevzame pobudo

A kdo je zdaj porabil vodo? Zazdelo se ji je, da vidi spodaj nekakšno gomazenje, napela je oči in z gnusom odkrila, kaj lazi tam spodaj. »Podgane, podgane!« je še rekla, potem pa pogledala z belim in zlezla skup. Podgan namreč ni marala, ker so jo sošolci v prvem razredu osnovne šole zmerjali »Ana podgana«. V resnici ji je bilo namreč ime Ana, Alma je bilo le umetniško ime.

Vidite, tako grde so bile te podgane!

PODGANE

Edi je besede o podganah razumel kot pristno prerokbo. V Almini omedlevici je zaznal potrditev, da je govorila v preroškem zanosu. Hodil je po mestu in metal poglede v skrivne, mračne kotičke. Zaman. Nazadnje je šel pred svoj zvesti računalnik in vtikal v iskalnik »podgane voda«.

Dobil je cel kup zadetkov, med drugim tudi študijo »Domo-vinske zveze ljubiteljev rejcev malih živali«. Ta je opisovala podgane kot edine živali, ki jim je kanalizacija ljubša od naravnih vodnih tokov – to pa zato, ker so »te ljubke

živalce v resnici domače in bi jim po pravici šel vzdevek božančkov, le da jim ljudje tega še ne priznavamo do te mere, kot smo to priznali mačkam in psom. Zato se lahko v bližini človeka, na katerega so se tako navezale, zares nemoteno zadržujejo samo v kanalizacijskem habitatu. Slednjega si prilagajajo za potrebe svojega gnezdenja. Te inteligentne živali so trenutno v družbeni fazi nabiralništva in paberkovalstva, čeprav ni dvoma, da bodo sčasoma prešle na poljedelstvo. Nasploh velja dandanes pravilo: kjer živijo ljudje, tam boste našli tudi podgane. In obratno: kjer so podgane, tam živijo tudi ljudje.«

Pa bi lahko bile podgane tako inteligentne, da so ukrotile elektriko? Si jo napeljale spodaj v kanalizaciji, da si svetijo in grejejo z njo? In povzročajo redukcije v svetu ljudi? Je vodnjak prazen, ker ga uporabljajo kot akumulacijski rezervoar? In čemu so ga potem sploh šle sprazniti?

Tako se je vso noč spraševal Edi, dokler ni naslednje jutro prejel novega pisma. Repincelj mu je sporočal, da je medtem prejel dopolnilni odgovor lokalnega elektrodistribucijskega podjetja. Redukcije da povzročajo – podgane! Z nezaslišano drznostjo lezejo prek varovalnih mrež v distribucijsko postajo in tam glodajo žice, delajo izgrede in povzročajo izpade električne energije! Distributer je zagotavljal, da ne bo več mrkov, saj je področje po novem zaščiteno z »električno mačko« (kakor so v čast preminuli mački čuvajki poimenovali električno ogrado).

Tako je bila vsaj deloma pojasnjena Almina prerokba. Ampak še vedno ni bilo jasno, zakaj so se podgane tako brezglavo drzno vedle – in odkod so prihajale? **Se nadaljuje ...**

VARČEVALNI NASVET – GOSPODINJSKI APARATI:

Hladilnik / zamrzovalnik

Optimalna temperatura v hladilniku je približno 4 stopinje Celzija, ker se poraba električne energije pri vzdrževanju nižje temperature močno poveča. Višja tempera-

tura ni priporočljiva, saj se hrana hitreje pokvari. Za zamrzovalne skrinje je priporočljiva temperatura od -25 stopinj Celzija do -15 stopinj Celzija. Pet stopinj nižja temperatura pomeni 25 odstotkov večjo porabo elektrike.

Več nasvetov na www.hse-energija.si

energija si

Bodi učinkovit.

» Besedilo: Irena Podgrajšek » Fotografija: arhiv Elektra Maribor

Intervju z Vojkom Šosteričem, zadnjim vodjem trafo delavnice

Trafo delavnica

Kadar koli pridem v tajništvo SE Elektro Gradenj in remonta Maribor ter pogledam skozi okno, se mi ponudi lep pogled na Pohorje, vendar izza streh manj lep pogled na visoke hladne betonske stebre nove stavbe, ki raste na ruševinah nekdanje trafo delavnice.

Stavbe, ki je bila po mnenju mnogih, ne samo za Elektro Maribor d.d., tudi za mesto samo, glede na starost (zgrajena je bila leta 1934) in obliko zgodovinskega pomena. Bila je »živi« dokaz začetka povojne elektrifikacije Slovenije, saj je bilo v njenih prostorih prvo stikališče mesta Maribor, ki je z elektriko napajalo severovzhodni del naše dežele. Lahko bi na primer postala, tako kot je to urejeno v nekaterih drugih državah, protokolarni muzejski objekt, odprt za ogled domačih in tujih gostov podjetij, šol ...

Vendar stavbe ni več. Na njenem mestu raste nov, betonski objekt, ki bo služil drugim namenom. Trafo delavnica in zaposleni v njej so svojo kariero zaključili. Delavnica pri večini zaposlenih ostaja le kot spomin in prepričanje, da je bila ta odločitev podjetja za njih, dolgoročno gledano, verjetno prenačijena.

Vojko Šosterič

Zakaj mislim tako? Nehote mi misli zaplavajo v čas, ko sem sodelovala pri nastajanju našega prvega internega časopisa. Zbrala sem dovolj kuponov in s tem omogočila predstavitev javnosti takratnega vodje tehnične službe v SE Elektromontne delavnice Radvanje. Tako je javnost slišala razmišljanje in vizijo Maksa Starčiča. Zame je to bil človek, za katerega bi rekla, da je znal videti v prihodnost. O prihodnosti danes z zemljo zdravne delavnice se je razgovoril v intervjuju, ki je bil objavljen v Informatorju marca 2003. Se je motil?

Pri prebiranju besedila sem se ustavila pri odgovoru na vprašanje, **katere dejavnosti v podjetju bodo po njegovem mnenju v prihodnje bolj zaživele** (mišljeno ob prehodu na trg z električno energijo), kjer v prvi vrsti odgovarja (citriram): »Zagotovo bosta živeli transformatorska delavnica in delavnica odklopnikov, saj smo izvedeli, da je možnost, da servisiramo 400 TP, ki so v lasti industrije (tuji lastniki, op. p.). Težava je le v reorganizaciji, ki jo je treba izpeljati. Ideje in

misli so prisotne, vendar moramo počakati.« (Delavnica je bila potrebna temeljite obnove.)

Tu nekje sva se z gospodom Vojkom Šosteričem, zadnjim vodjem te delavnice, miselno, besedno in tudi zares ustavila. Stala sva pred hladno betonsko gmoto, ki ni v ničemer podobna nekdanji visoki in lepo zgrajeni stavbi, ter spregovorila nekaj na temo »zaprtja delavnice«.

Vojko vsekakor spada med tiste delavce, ki se še danes, po več letih niso sprijaznili s tem, da se je ukinila »njegova« in za SV Slovenijo tako pomembna delavnica. Tako kot on in marsikdo med nami ne more verjeti, da se je podjetje odpovedalo tej dejavnosti, da je porušilo delavnico, ki bi lahko bila danes že dokončno obnovljena, ekološko sprejemljiva stavba in bi lahko delo ob primerni organizaciji in drugačnem obračunu že prinašalo dohodek oziroma dobiček iz naslova zaračunavanja »storitev«.

Pa preberimo, kaj je bil Vojko Šosterič v zvezi s tem pripravljen povedati.

Vojko, je to res, da še te danes tu pa tam kdo pokliče, ki ga zanima, ali ponovno popravljamo transformatorje? Kaj jim svetuješ?

Res je, da me še tu in tam kdo pokliče in se zanima za servisiranje oziroma revizijo transformatorja. To je bilo najbolj pogosto vprašanje prvo leto po ukinitvi vseh dejavnosti v trafo delavnici.

Revizije in popravila transformatorjev namreč nismo opravljali samo za potrebe Elektra Maribor, ampak tudi za številne zunanje naročnike, kot so Impol, Livarna, Paloma, Nafta Lendava, Tovarna sladkorja Ormož in številne druge. To so zelo velika podjetja, ki imajo v lasti številne transformatorje, ki so nujno potrebni, da lahko njihova proizvodnja sploh poteka.

Po zaprtju vseh dejavnosti v transformatorski delavnici sem bil deležen številnih kritik iz teh podjetij, saj so me še velikokrat kot redne stranke klicale oziroma se zanimale za revizije in popravila transformatorjev, jaz pa sem jim vedno znova in znova dopovedoval, da smo transformatorsko delavnico zaprli ter da naj peljejo svoje transformatorje na servisiranje v Etro Ljubljana, ki pa je bila za njih – kar se tiče prevoza težkih transformatorjev – zelo daleč in s svojimi storitvami veliko dražja. Naj poudarim, da je bila transformatorska delavnica edina servisna dejavnost na območju Štajerske in je lokacijsko zelo ustrezala potrebam za servisiranje transformatorjev. Za revizije transformatorjev so se nekaj časa zelo zanimali tudi v Elektru Celje.

Po nekih izračunih naj bi delavnica prinašala vsestransko izgubo. Govorilo se je, da je popravilo naših transformatorjev v drugem podjetju za nas ugodnejše. Si se strinjal s temi ugotovitvami? Je bilo res tako in kaj je pokazala praksa?

Storitvena dejavnost v transformatorski delavnici ne bi imela nikoli izgube, če bi se za opravljena dela oziroma storitve izstavljali dejanski računi za vsako posamezno popravilo ali revizijo, kot to dela na primer Etra ali kateri drug izvajalec. Skoraj vse naše delovne ure so bile evidentirane kot ure za redno vzdrževanje, kar pomeni, da je bila vsaka naša storitev ovrednotena samo za plače zaposlenih, ne pa po dejanski vrednosti storitve.

Res je, da je zgradba bila potrebna temeljite prenove, saj so zaradi nefunkcionalnosti in nevlaganja v delavnico nastajali veliki stroški ogrevanja vode ter elektrike. Že z menjavo oken in velikih vhodnih vrat bi se ti stroški bistveno zmanjšali. Glede stroškov popravil transformatorjev v drugih podjetjih, na primer v Etri, pa pove vse njihov cenik, ki sem ga dobil v roke. Še danes ga hranim skupaj z našim. Cene Etrinih storitev so bile precej višje od naših.

Delavnica naj bi bila »ekološka bomba«. Kaj misliš o tem?

V delavnici so pri različnih delovnih procesih nastajali različni, za okolje nevarni odpadki. Tu mislim predvsem na odpadna transformatorska olja vprašljivega porekla, mastne krpe, različna industrijska čistila, razredčila in na ostanke barv. Kljub nastajanju številnih odpadkov smo imeli njihov odvoz za uničenje oziroma razgradnjo precej dobro organizirano. Ker smo transformatorsko olje nabavljali iz Petrola, je le-ta odpeljal vso staro odpadno olje. Za vsa nova transformatorska olja, druge materiale in sredstva pa smo imeli varnostne liste.

Ob ukinitvi tega dela sta bila prekinjena prenos in dotok novega znanja s področja popravila transformatorjev. Delavci so odšli v pokoj, v drugo delovno sredino ali so razkropljeni po podjetju. Ob rušitvi je bilo uničenih veliko sredstev in naprav, ki so se razvijala ter dopolnjevala leta in leta. Nihče ni bil zainteresiran, da se jih ohrani in morda ponudi drugim ali celo da v muzej. Kakšno je tvoje stališče do tega? Bi lahko takrat kaj spremenil, zadržal »uničevalni tok« dogodkov?

Tako je. Ob ukinitvi je bil prekinjen prenos znanja in truda, ki so ga številne generacije v transformatorski delavnici ustvarjale desetletja. Ogromno različnega orodja in sredstev, ki smo si ga sami naredili in je bilo namenjeno za neka specialna dela, je bilo zavrženo. Uničeni so bili merilni pult, s katerim smo izvajali meritve na transformatorjih, dvigala, sušilna peč, ki je bila namenjena za sušenje navitij transformatorjev, centrifuga za čiščenje transformatorskega olja, različni vozički, ki so bili prilagojeni za premikanje transformatorjev po delavnici, ogromno lesenih šablon, ki smo jih uporabljali za navijanje različnih tuljav. Žal nihče ni bil zainteresiran, da se kaj ohrani ali pa morda, kot si rekla, da v muzej. Nič nisem mogel narediti.

Misliš, da je bila odločitev o ukinitvi te delavnice pravilna in gospodarna poteza podjetja?

Menim, da transformatorske delavnice ne bi smeli ukiniti v celoti. Ostati bi morala vsaj merilni pult, s katerim bi lahko preverjali brezhibnost transformatorjev, in manjše dvigalo, s katerim bi lahko dvigovali aktivne dele transformatorjev iz kotlov ter jim zamenjali vsa tesnila.

Imamo sklenjene pogodbe za servisiranje 400 TP v tuji lasti, nimamo pa ustrezne servisne dejavnosti za izvajanje popravil oziroma revizij na transformatorjih. Mislim, da je sektor storitev na tem področju prikrajšan za dober zaslužek.

Transformatorska delavnica mi je bila predstavljena kot dejavnost, ki dela podjetju izgubo, ter da bo naša dela prevzela Etra. V roke sem dobil tudi cenik njihovih storitev ...

Pa še zadnje, morda provokativno vprašanje, na katerega lahko odgovoriš ali pa tudi ne: Meniš, da je možno, da podjetje ponovno »zažene« popravilo transformatorjev?

Potrebe po servisiranju, revizijah in vzdrževanju transformatorjev vsekakor so. Podjetje Elektro Maribor kupuje nove transformatorje, ki so projektirani tako, da zahtevajo minimalno vzdrževanje, saj nimajo konzervatorjev in so hermetično zaprti.

Moje mnenje je, da se transformatorjev ne bo dalo vzdrževati samo na zunaj, ampak jih bo treba tudi kdaj odpreti in jim menjati tesnila predvsem na kotlu. Za to je treba transformator odpeljati v delavnico, ga ustrezno servisirati in opraviti vse meritve o njegovi brezhibnosti.

Vendar odločitev o zaprtju delavnice je padla, bi pa bila vsaka sprememba tako za sektor storitev kot tudi zame dobrodošla.

Če sanjava z odprtimi očmi in rečeva, da je tudi to mogoče, si pri ustanavljanju novega tima pripravljen priskočiti na pomoč? Koliko delavcev v podjetju še sploh obvlada ta posel?

Pri ustanavljanju novega tima bi bil pripravljen pomagati. Vsi delavci, ki so bili zaposleni v transformatorski delavnici, še obvladajo ta posel. Možno pa je strokovno usposobiti tudi nove sodelavce, saj nekatera dela zahtevajo veliko ročnih spretnosti, priučenih specialnih znanj in izkušenj.

Že nekaj časa nisi več vodja te delavnice. Kaj delaš zdaj?

Po ukinitvi vseh dejavnosti v transformatorski delavnici sem bil premeščen v manjšo pisarno, kjer sem s skupino za vzdrževanje tujih TP. Zraven pisarne je prostor, katerega namen je, da bi bil merilni laboratorij. V tem prostoru izvajam meritve prebojne trdnosti vzorcev transformatorskega olja, predvsem za tuje naročnike.

Ob zaključku še mnenje, ki ga kot avtorica članka želim zapisati: Z ukinitvijo te delavnice smo dali delo in možnost zaslužka drugim podjetjem, naši konkurenci, ki to ni bila. Bilo je prav tako kot pred leti, ko smo se kot eno redkih podjetij v elektrogospodarstvu Slovenije bili pripravljeni odpovedati »javni razsvetljavi«, ki bi lahko danes s trafo delavnico prinašala kar nekaj »storitvenega« denarja.

Hvala sodelavcu Vojku za sodelovanje. Želim mu še veliko uspehov pri delu in mu sporočam, da so včasih tudi sanje uresničljive in včasih celo sedanost postane lepša, kot je bila sanjana v najlepših sanjah. Držim pesti, da bi tako bilo zanj in za podjetje kot celoto.

Glavno skladišče Elektra Maribor na vrhu Triglava (2864 m n. v.)

No, pa je prišel ta dan, ta petek, 25. julij 2008, ki smo ga z velikim veseljem pričakovali in ko smo se z odlično ekipo in spoštljivimi sodelavci glavnega skladišča odpravili na naš prelepi slovenski očak Triglav – želja marsikateriga Slovenca.

Na dvodnevno turo smo se podali sami pogumni fantje: David Gril, Vlado Lorber, Mirko Javnik, Boris Krček, Blaž Lorber, moja malenkost in moj nekdanji sodelavec Mihael Arnuš, in tako izpolnili svoj cilj, za katerega smo se pripravljali kar ves mesec. In prav ta priprava je pripomogla k temu, da smo na turi resnično uživali, se naučili in spoznali kaj novega, predvsem pa k temu, da smo stopili z majhnimi koraki na vrh svobode ter v kraljestvo planinskega orla, prijateljstva in miru ter da se je tura končala za vse varno, domov pa smo se vračali nadvse zadovoljni, čeprav rahlo utrujeni, vendar z bogatimi in nepozabnimi občutki. Na to sem kot vodnik seveda izjemno ponosen.

Če bi me kdo vprašal, kako je bilo na poti, bi mu zagotovo rekel, da tako disciplinirane ekipe, kot je bila naša, še nisem srečal, čeprav sem popeljal na Triglav skupine, ki so štejele petdeset planincev, sam pa sem na pragu svobode stal že kar 34-krat. Planinarjenje in moč svobode sta me prevzela že v otroštvu, planinsko sem se nato izobrazil ob pomoči svojega vzornika Franceta Rajha, našega predsednika planinskega društva Planika Maribor.

Takoj po opravljenem delu smo se z ekipo pripravili za odhod, še zadnjič pregledali opremo, naložili kombinirano vozilo ter se ob 15.10 počasi in varno odpeljali proti

Kranju, kjer smo si nabavili nekaj živeža za dva dni, nato do Mojstrane, kjer smo ob večerji in prijetnem pogovoru dorekli še nekaj pomembnih stvari. Zapeljali smo se do parkirnega prostora, ki je od Aljažvega doma v Vratih (1015 m n. v.) oddaljen le dvesto metrov. Sprejeli so nas prijazno, vsi nasmejani, mi pa smo na planinskem vrtu občudovali prelepo Triglavsko severno steno. Našega Blažeka sem prosil za pomoč pri žigosanju dnevnikov SPP in transversalo po vseh slovenskih planinskih kočah, katere avtor sem sam in na katero sem izjemno ponosen. Oskrbnica nas je nastanila v Šlajmerjevem domu, ki je sicer namenjen večdnevnikom planinskim izobraževanjem. Krasna, urejena, čista velika soba, joj, kakšno veselje. Ves čas, ko smo se pripravljali na počitek, prijazne, zaskrbljujoče besede bom zmoget, tolažim, seveda, vsi bomo zmogli. Pa še malce smeja in veselja, nakar so zaspali. Občasno se je zaslilo globoko in močno smrčanje iz desnega kota; pomislil sem, da zunaj grmi, nato sem zaspal tudi sam.

Sobota, 26. julij 2008

Vstanemo ob petih in si ob svežini lepo okrašenega sončnega vzhoda zaželimo dobro jutro.

Gledam naokoli, pa vidim našega Blažeka, ki bi še malce potegnil. Kako se mi je zasmilil, tako kot vsi drugi ... Ne vedo namreč, kaj jih čaka, razen Vlada, ki bo na Triglavu že šestič. Krepko pozajtrkujemo, pospravimo za sabo in se odpravimo. Še zadnje besede, nato pa se lepo v vrsti počasi in s prijetnimi pogledi na prečudovito dolino Vrat odpravimo proti Triglavu. Držimo se dogovorjenega – poti čez Prag. Kmalu smo pri spomeniku padlim partizanom gornikom, potem jo ubiramo po dnu doline proti Triglavski severni steni. Pot nas najprej vodi skozi bukov gozd, kjer se na desno odcepi pot čez Sovatno k Pogačnikovemu domu na Kriških podih. Pot vodi po odprtem svetu zmerno navkreber ob Bistrici do razpotja. Povprašujem, kako gre, ali se dobro počutijo. Odgovor je pritrdilen. Na skrivaj

opazujem, kako fotografirajo, David večkrat zapoje, joj, kako lepo!, ne pokažejo, da so pregreti, ostanem z Mihcem in ga spodbujam, na previdnost spet opozorim tudi druge člane.

Večkrat počivamo in pijemo, da ne bi dehidrirali. Potem se prek pragov in dolgih polc, kjer nam pomagajo klini in žične vrvi, tesno približamo sloviti Triglavski steni, pot po obrobju stene zložno vodi proti zgornjim planotam. Pridemo do pečovja, po katerem se ob pomoči žične vrvi in klinov nekako le povzpemo do strmega gladkega skoka, imenovanega Prag ali Medvedova skala (1580 m n. v.). To je deset do petnajst metrov visoka gladka plošča, čez katero nam pomagajo zelo gosto zabiti klini in žična vrv. Ime Medvedova skala je Prag dobil po medvedu, ki je pred mnogimi leti na begu pred trentarskimi lovci menda padel prek te skale in se ubil.

S Praga nato strmo navzgor proti stenam pod Begunjskim vrhom na levi pa v desno čez široko kadunjo pod severnimi stenami Vzhodne glave (2314 m n. v.). Pot se dviga čez nekaj pragov in melišč; nad najvišjim pragom je ob poti studenec. Od tod se spet obrnemo proti steni Begunjskega vrha, kjer se pot čez Prag združi s Tominškovo potjo, ki je veliko napornejša. Kmalu prispemo do Begunjskega studenca, kjer imamo počitek, nekaj prigriznemo in se malce pogovorimo. Vse poteka po načrtu, tudi Mihec je prišel k sebi, postaja vesel, najbolj vesel odmora in prigrizka pa je naš Blažek. Izmenjamo si nekaj mnenj, dolijemo vodo iz studenčka, ki teče počasi oziroma bolj kaplja, nato pa naravnost k Triglavskemu domu na Kredarici (2515 m n. v.). Dečki so zagreti, pohvalim jih. Ob 11.30 krenemo ter pridemo do prevala in razpotja poti – levo Staničev dom, desno Kredarica. Uberemo jo v desno. Pot se zložno dviga prek nekaterih grbin in po dolgem zasneženem melišču na severnem pobočju Rži (2538 m n. v.) proti vrhu.

Ves čas sem pozoren na naše korenjake, enkratno gredo in ni pripomb. Vedno

Končno na vrhu

vprišanja, kako dolgo še, in vedno odgovorim, da trideset ali štirideset minut, čeprav je v resnici veliko več. Tako vzpostavim vztrajnost in zaupanje. Gledam jih, enkratni so, ne pokažejo nejevolje ali utrujenosti, hočejo naprej. Vrh Rži obidem po severozahodni strani, kjer nam čez krušljivo skalovje pomagajo klini in žična vrv. Tu srečamo predsednika vlade Janeza Janšo, ki se vrača s Triglava nazaj v Vrta. Spremljajo ga poslanski kolegi, imeli so namreč shod SDS-a, verjetno za nabiranje političnih točk. Naša odločnost pa ni bila povezana politično, ampak samo planinsko. Rokujemo se, povemo, da smo Mariborčani, kje delamo, in v šali denemo, da količimo za traso daljnovega do Kredarice. Temu primerno se tudi nasmejimo, naredimo skupno fotografijo in si zaželimmo srečno pot.

Ob 12.50 zagledamo prelepi Triglavski dom na Kredarici (2515 m n. v.), najvišji slovenski planinski dom, nekateri ga imenujejo kar hotel. Vsi presrečni, malce že utrjeni, pogled nam uhaja tja gor na množice planincev, ki se prebijajo proti vrhu. A vendarle sklenemo, da bomo imeli nekaj počitka kar na planinskem vrtu pred Kredarico. Nekaj prigriznemo in popijemo, Mirko in Vlado pa še naprej snemata čudovito okolico. Premišlujem,

Zadovojni na koncu poti

kako bo. Potihoma si zaželim, kako bi te, Triglav, objel, kako si lep, koliko si moral dati skozi v teh stoletjih, da si postal spet naš, slovenski, koliko je bilo prelite krvi in vloženega truda, da danes uživamo svobodo, na katero vse prevečkrat pozabljamo. Ob 13.30 si nataknemo čelade, postavim se na čelo ekipe. Lepo jih je videti takole, luštni so v teh rumenih čeladah, pa naš najmlajši Blažek v tisti belo-modri srajci... Kot punčka. Še zdaj ga vidim, kako je ves čas tiho, a vztraja.

Kmalu se srečamo s klini in z v skalo vsekanimi stopnicami, ki nas popeljejo v levo okrog skalnatega roba. Množica klinov, žične vrvi in vsekane stopinje nam lajšajo vzpon čez dokaj strmo in izpostavljeno vzhodno steno Malega Triglava. Prisoten je še dodaten strah, ko globoko v skalah vidijo spominske plošče, posejane povsod in posvečene ponesrečenim planincem. Mihca in Borisa je postalo strah, na vsak korak vprišanje, kar je pravilno. Vlado, stari maček, Mirko in David ne tarnajo, ne

kažejo utrujenosti in strahu, vendar je to mogoče takoj opaziti. Srečamo tudi ekipo vračajočih se vinskih kraljic. Mlada gospodična Nataša iz Novega mesta gleda našega Blažeka, ta pa tega sploh ne opazi. Ob 15.09 vsi presrečni naposled vendarle stopimo na našega očaka, najvišji vrh Julijskih Alp in Slovenije. Triglav. Presrečen sem, čestitam vsakemu posebej, sledijo pohvale, neizmerno veselje. Vredno je bilo truda! Tukaj poda prijatelj prijatelju roko in postane še bolj prijateljski, tukaj je preprostost in botruje zakonitost narave, ki jo moramo spoštovati, tukaj ni hinavščine in zavisti, kriminala, tukaj ti nihče ne reče »treba je«, tukaj so naša resnična močna slovenska svoboda, mir in prijateljstvo, ki ga moramo ohranjanje in prenašati na mlajše rodove.

Na vrhu naredimo ob Aljaževem stolpu skupno fotografijo. Kmalu zatem je nad nami oblak, ki spusti nekaj rahlih dežnih kapljic, ki hitro ponehajo. Stežka se poslovimo od očaka in krenemo nazaj po isti poti. Po uri in pol prispemo do Triglavskega doma na Kredarici in pri sebi si rečem, vsega hudega in nevarnega je konec, brez ene same napake. Tudi ekipa je presrečna. Zunaj si poiščemo mizo in sedemo, zavpijemo in se poveselimo, pa še zlatoroga si privoščimo. Odhitimo na zaslužen večerjo. Topla domača jota. Večerjamo ob prijetnem pogovoru in s smehom spremljamo Blažeka, kako z največjo porcijo prihaja k mizi. Po večerji vpišem našo ekipo v knjigo obiskov; uporabim rdeče pisalo, da poudarim, da prihajamo s štajerskega konca. Vsi smo si kupili tudi enkratni unikaten spominek Aljaževega stolpa, da nas bo v toplini doma spominjal na nepozabne in edinstvene trenutke našega druženja.

Upoštevali hišni red doma in se hitro odpravimo v sobo na zaslužen počitek. Heci pa taki, ko ugotovimo, da moramo štirje stati pred vrati sobe s skupnim ležiščem, medtem ko trije lahko ležejo v postelje. Ugotovimo še, da naš Blažek spi z Borisom in to nad Vladom in Mirkom in da je tako velik, kot tista lojtra za skedenj, z glavo namreč udarja v prenizek strop. V tem hecu pozabimo na utrujenost, čeprav smo že vsi v posteljah. Slišim, da je začelo deževati – skrbi me, kako bo jutri, hkrati pa vem, da bo dobro, saj znajo paziti nase. In prav je tako. Nekaj besed si izmenjam le še z Davidom, nato utonemo v prijeten sen.

Nedelja, 27. junij 2008

Zbudim se že ob treh, pogledam skozi okno. Dežuje, a rahlo. Poskušam zaspati do šestih, ko se prebudijo tudi ostali.

Megla je in sveže pa rahel dež, meteorolog pove, da se bo kmalu razjasnilo. Obležemo si anorake, nadenemo nahrbtnike in se poslovimo od drugih planincev ter našega očaka Triglava. Kar hudo nam je, vendar smo srečni, da se vračamo. Ob 6.50 počasi in drug za drugim sestopimo po isti poti čez Prag do Aljaževega doma v Vratih. Gamsov ni nikjer, videli smo jih kar nekaj, ko smo se vzpenjali. Kazali so nam pot, krušili kamenje do Praga in naznanjali, da smo na njihovem ozemlju.

Brez težav se spuščamo in to kar hitro. Čeprav je spolzko, nam gre dobro. Nato pa ob široki kadunji pod severnimi stenami Vzhodne glave (2314 m n. v.), le deset minut spusta od Begunjskega studenčka našemu Mihcu zapojemo za njegov rojstni dan. Ja, tisto pravo pesem Vse najboljše za te. Zelo ga presenetimo in mu lepo čestitamo. Vem, da tako lepega voščila za rojstni dan še ni prejel. Prečimo še nekaj nevarnih odsekov, prekoračimo Bistrico in prispemo brez ene same praske do našega izhodišča – Aljaževega doma v Vratih. Veselje, srečni smo, poiščemo prostor na planinskem vrtu in si privoščimo. Preobujemo in preoblečemo se, naredimo skupno fotografijo ob Aljaževem domu – krasna bo za spomin. Tura je tako v celoti uspela. Dva dni smo preživeli v sožitju in lepoti našega visokogorja, osvojili Triglav, čeprav je bilo za nekatere naporno, vem, da vam ni žal in da ste morali v to vložiti napor... Toda tisti, ki ste bili prvič na vrhu Triglava, ste tako postali »apravi« Slovenci. Vesel sem, da je vse potekalo po načrtu, predvsem pa, da se ni nobenemu nič zgodilo. Zagotovo smo doživeli nekaj prijetnega in posebnega, domov pa se vračamo notranje zelo bogati. Tako je, ta del Julijskih Alp zapuščamo s prijetnimi občutki... Ob 13.30 naložimo opremo v kombi in oddrvimo proti Mariboru, ustavimo se le še pri slapu Peričnik in na Trojanah, kjer si privoščimo težko pričakovano kosilo.

To je bila dvodnevna planinska tura Glavnega skladišča Elektra Maribor, tura na vrh Triglava. Na koncu svojega pisanja naj se lepo zahvalim Davidu Grilu za organiziran prevoz in varno vožnjo v obe smeri, našim fotografom in snemalcem za lepe fotografije ter Vladu Lorberju za videoposnetek, Mirku Javniku, Borisu Krčku, Blažu Lorberju in še posebno Mihaelu Arnušu, da je šel z nami. Seveda gre vsem posebna pohvala za discipliniran in varen vzpon in sestop.

Napisal sem sicer kar pet strani formata A 4, vendar sem zaradi utesnenosti v Infotoku in po pogovoru z urednico članek skrajšal.

» Besedilo: Karin Zagomilšek

Razgovori z upravo

Razgovori z upravo bodo potekali, kot že ustaljeno, vsak 2. ponedeljek v mesecu med 16.00 in 17.30. Za razgovor je potrebna le predhodna najava v tajništvo uprave na telefonsko številko 111.

Razgovori bodo:
13. oktobra 2008
10. novembra 2008 in
8. decembra 2008.

» Besedilo: Karin Zagomilšek

Nagrajeni prispevki za Infotok

V vsaki številki Infotoka nagrajamo izbrane prispevke, ki jih pripravite zaposleni. Vsak lahko pripomore k bolj pestri vsebini našega glasila, zato sodelujte! Morda boste nagrajeni prav vi.

Naredite intervju s svojim sodelavcem, napišite kaj o dejavnostih v prostem času, svojih konjičkih ali dokumentirajte svoj delovni dan. Pri tem pa ne pozabite, da vam uredniški odbor lahko z veseljem pomaga pri pisanju.

Vas zanima, kdo so tokratni nagrajenci za prispevek v Infotoku?

Preberite, kaj so napisali in poglejte njihove fotografije.

Tokratni nagrajenci so:

Robert Ješovnik,
Zvonko Kokol in
Matej Leskovar.

Rojstni dnevi

Septembra svoj rojstni dan praznujejo naši sodelavci:

Aristovnik Arnold, Arnuš Cvetka, Belšak Jožef, Bezjak Gregor, Bezovnik Ervin, Breg Vili, Brumec Zlatko, Butkovič Teodor, Ciglar Srečko, Cintauer Vlado, Cizerl Stanislav, Čirič Peter, Črešnar Ivan, Damjanovič Aleš, Dvoršak Miroslav, Erbert Ludvik, Erjavec Bojan, Falež Peter, Feguš Terezija, Ficko Jože, Foršek Gerald, Fras Bogomir, Frešer Martin, Gajžler Darja, Grah Mirko, Grilanc Maksimiljan, Grlec Milan, Himmelreich Marko, Horvat Bogomir, Horvat Jože, Knez Darko, Kolednik Dejan, Kolednik Zvonko, Koser Nikolas, Kosič Marjeta, Kovačič Ciril, Krajnc Marina, Krček Boris, Krošel Ladislav, Lah Marko, Lazar Drago, Lorber Blaž, Lorenčič David, Lunežnik Andrej, Mesarič Bojan, Metličar Maksimiljan, Mirt Mateja, Mlinarič Milan, Ožek Franc Ml., Peklar Marjan, Petrič Bраниmir, Prah Maksimiljan, Ristič Dragan, Robič Terezija, Roškar Andrej, Sovič Zvonko, Stupar Saša, Šega Milan, Šetinc Iztok, Šošter Franc, Ternovšek Hermina, Težak Marjan, Toplak Stanislav, Unuk Janez, Vampl Franc, Veber Bogomir, Vukadinovič Sašo, Zorko Andreja, Žel Branko.

Oktober svoj rojstni dan praznujejo naši sodelavci:

Ačko Tadej, Ambrožič Matjaž, Banič Klemen, Bokan Branko, Božič Mojca, Bračko Iztok, Bračko Tadej, Čas Janez, Črešnar Maks, Dimc Darko, Djukić Mirko, Doberšek Jože, Fekonja Danijel, Gojkovič Miran, Gomboc Drago, Gumilar Feliks, Jamnik Andrej, Januš Stanko, Kaukler Bojan, Kelc Dragica, Koban Miran, Kontarček Marjan, Kosmačin Matjaž, Kralj Borut, Kralj Jernej, Kralj Stanko, Kronovšek Smiljan, Lah Marijan, Lušicki Sonja, Marković Tomislav, Merhar Boštjan, Metličar Marcelino, Murekar Branko, Nipič Drago, Orešič Marjan, Orožim Jože, Perbil Alojz, Polajžer Matej, Polič Stanko, Pongračič Bogomir, Pongračič Boštjan, Radulović Dragomir, Raner Franja, Reis Boštjan, Rogulj Nikša, Rojs Franc, Slaček Drago, Smodiš Drago, Sraka Andrej, Stefanović Milan, Šmigoc Franc, Špindler Danilo, Štanta Edvard, Talian Franc, Terbuc Mihaela, Toplak Tina, Vacac Damjan, Veber Gorazd, Vidonja Andrej, Vidovič Matjaž, Vogrinec Borut, Vojsk Stanislav, Zelenič-Marinič Andreja, Zelič Andrej, Zorko Silva, Žinkovič Andreja, Žugman Zdenka, Žuželj Aleš.

Novembra svoj rojstni dan praznujejo naši sodelavci:

Antolin Srečko, Arnuš Miran, Balažič Marjan, Bezenšek Igor, Cvetko Martin, Časar Denis, Čerpnjak Mirko, Doberšek Dejan, Erman Igor, Ferlič Anton, Flašker Danilo, Forjan Peter, Gerič Dušan, Horvat Marjan, Hrastnik Jože, Klinc Franc, Klinc Zlatko, Ključar Anton, Knedl Gorazd, Kokol Zvonko, Kolmanič Davor, Krajncič Štefka, Kraner Martin, Krošel Boris, Kulčar Rudolf, Lacko Matjaž, Lasecky Martin, Lavrenčič Igor, Mccllain Robert, Meško Matjaž, Metličar Benjamin, Novak Drago, Novak Štefan, Pansi Damjan, Pavšič Andrej, Pekič Darko, Plohl Srečko, Ploj Mitja, Predikaka Marjana, Putora Danilo, Rakar Drago, Rakuša Srečko, Selinšek Terezija, Slokan Ervin, Šebjanič Štefan, Šimenko Janči, Šiško Leopold, Škraban Marjeta, Tetičkovič Dušan, Tušek Danijel, Veber Aleksander, Verlič Hedvika, Vihar Franc, Vindiš Andrej, Zemljčič Andrej, Zlatolas Robert, Zorman Marjan, Žmavcar Mladen.

Čestitamo!

Uprava

» Fotografija: **Mihaela Šnuderl**

Uredniški odbor: **Marko Bračič, Irena Podgrajšek, Boštjan Grabar, David Gril, Jana Jurše Škorc, Peter Kaube, Bernardka Kos, Marjan Orešič, Miro Pečovnik, Iztok Petrovič, Franci Prelog, Miroslav Prešern, Milena Rajh, Darinka Renko, Boštjan Rous, Mihaela Šnuderl, Jurij Tretjak, Boris Ukmar, Karin Zagomilšek** (odgovorna urednica)

Produkcija: **Kraft&Werk**
Oblikovna zasnova: **Kraft&Werk**
Naklada: **1550 izvodov**
Tisk: **Versana**
Natisnjeno: **oktober 2008**
Letnik VII, številka 30

ELEKTRO MARIBOR d.d.